

Αρείου Πάγου 902/2010 (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Πηγή:

http://www.areiospagos.gr/nomologia/apofaseis_DISPLAY.asp?cd=8WJMO688WE2LLGWFFZD0UKACQCW0LN&apof=902_2010

Θέμα

Νόμου εφαρμογή και ερμηνεία, Ανθρωποκτονία από αμέλεια, Σωματική βλάβη από αμέλεια, Αεροπορικό ατύχημα.

Περίληψη:

Αεροπορικό Ατύχημα. Ανθρωποκτονία και σωματικές βλάβες από αμέλεια κυβερνήτη (άρθρ. 28, 314, 315 παρ.1 ΠΚ). Έννοια αμέλειας και επαγγέλματος υπόχρεου. Η παράλειψη ως έννοια, ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, εφόσον το ένα σκέλος της ευθύνης συνίσταται, στην μη καταβολή της προσοχής, δηλαδή σε παράλειψη. Αβάσιμοι οι από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Ε ΚΠΔ λόγοι αναιρέσεως (ΑΠ 283/2008). Ορθά ερμηνεύθηκε και εφαρμόστηκε το άρθρο 314 και 315 παρ.1 ΠΚ για τις πράξεις της σωματικής βλάβης παρά υπόχρεου, λόγω του επαγγέλματος του κατηγορουμένου ως πιλότου, αδιάφορα αν το βιοποριστικό επάγγελμα του ήταν άλλο, εκείνο του πολιτικού μηχανικού, διότι ως επάγγελμα, κατά την έννοια του άρθρου 315 ΠΚ, εισάγοντος δύο εξαιρέσεις από τον κανόνα της κατ' έγκληση διώξεως και μόνο, δε νοείται μόνο εκείνο που αποφέρει εισόδημα προς βιοπορισμό, αλλά και κάθε ενασχόληση κοινωνική, όπως του ερασιτέχνη πιλότου αεροσκάφους, που λόγω της φύσεως του εμφανίζει μείζονα κίνδυνο και απαιτεί ορισμένες ιδιαίτερες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, για να μην τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια της πτήσεως και η ζωή και η σωματική ακεραιότητα των επιβαινόντων και τρίτων.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Θεοδώρα Γκοϊνή, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Κωνσταντίνο Φράγκο-Εισηγητή, Ιωάννη Παπαδόπουλο, Ιωάννη Γιαννακόπουλο και Ανδρέα Ξένο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 10 Φεβρουαρίου 2010, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Νικολάου Τσαγγα (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χρήστου Πήτα, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσεύοντος - κατηγορουμένου Χ, κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Παπαχαλαράμπους, περί αναιρέσεως της 5197/2009 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών.

Με πολιτικώς ενάγοντες τους:1)Ψ1, κάτοικο ..., που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, 2)Ψ2, 3)Ψ3 χήρα Ζ, κάτοικοι ..., που παραστάθηκαν με την ίδια ως άνω δικηγόρο και 4)Ψ4 που δεν παρέστη. Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή και ο αναιρεσεύων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται

στην από 22 Ιουλίου 2009 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1189/09.

Αφού άκουσε Τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά, καθώς και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή εν μέρει η προκείμενη αίτηση αναιρέσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 302 παρ. 1 του ΠΚ, "όποιος επιφέρει από αμέλεια το θάνατο άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών". Κατά το άρθρο 314 παρ. 1 εδ. α' του ΠΚ, "όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών", κατά δε το άρθρο 28 ΠΚ "από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει είτε δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν". Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι για τη θεμελίωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας και της σωματικής βλάβης από αμέλεια απαιτείται: α) να μην καταβλήθηκε από το δράστη η επιβαλλόμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνειδητός άνθρωπος οφείλει να καταβάλει υπό τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) να μπορούσε ο δράστης, σύμφωνα με τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και ιδίως εξαιτίας της υπηρεσίας ή του επαγγέλματος του, να προβλέψει και αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, το οποίο από έλλειψη της προαναφερόμενης προσοχής είτε δεν προέβλεψε, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε, όμως, ότι δεν θα επερχόταν και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παράλειψης του δράστη και του αποτελέσματος που επήλθε, με την έννοια ότι η ενέργεια ή παράλειψη του δράστη είναι χαρακτηριστέα ως αιτία του αποτελέσματος, έστω και αν συγχρόνως ή μεταγενεστέρως συνέτρεξε προς παραγωγή του και άλλη ανθρώπινη ενέργεια ή παράλειψη, χωρίς την οποία δεν θα επήρχετο τούτο. Η παράλειψη ως έννοια, ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, εφόσον το ένα σκέλος της ευθύνης συνίσταται, στην μη καταβολή της προσοχής, δηλαδή σε παράλειψη. Περαιτέρω, κατ' άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Ε του ΚΠοινΔ, λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει σ' αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, εσφαλμένη δε εφαρμογή συντρέχει όταν το δικαστήριο δεν έκανε σωστή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών που δέχτηκε ότι αποδείχθηκαν στη

διάταξη που εφήρμοσε, αλλά και όταν η παραβίαση γίνεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως, που περιλαμβάνεται στον συνδυασμό αιτιολογικού και διατακτικού και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, για το οποίο πρόκειται, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο ανααιρετικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νόμιμης βάσεως.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη 5197/2009 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, ο αναιρεσείων κηρύχθηκε ένοχος, σε δεύτερο βαθμό, ανθρωποκτονίας από αμέλεια και σωματικής βλάβης από αμέλεια, παρά υπόχρεου, κατά συρροή, και του επιβλήθηκε συνολική ποινή φυλακίσεως 2 ετών και 8 μηνών. Στην αιτιολογία της αποφάσεως αυτής, δέχθηκε το Εφετείο ότι από τα μνημονευόμενα, κατά το είδος τους, αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκαν τα εξής: "Ο κατηγορούμενος που είναι ερασιτέχνης χειριστής αεροσκαφών, κάτοχος πτυχίου χειριστή ιδιωτικών αεροπλάνων τις ΥΠΑ, προγραμμάτισε για τις 30-11-2002, πτήση από το αεροδρόμιο της ..., με δικινητήριο αεροσκάφος τύπου Cessna 320E, με στοιχεία νηολόγησης SX-ABR, το οποίο ανήκε στην εταιρεία "X A.E.". Ο σκοπός της πτήσης ήταν να γίνει δοκιμή της λειτουργίας της μηχανής λήψης αεροφωτογραφιών (φωτομηχανής) που έφερε το αεροσκάφος (όπως και φιλμ) και εάν οι συνθήκες το επέτρεπαν αεροφωτογράφιση της περιοχής κοντά στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος". Στο Σχέδιο Πτήσης και Γενικό Δηλωτικό, που υπέβαλε την ίδια ημέρα ο κατηγορούμενος στο αρμόδιο γραφείο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.), ανέγραψε, ότι στην πτήση θα μετείχαν τρία άτομα, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού του, ως κυβερνήτης του αεροσκάφους. Τελικώς όμως στο άνω αεροσκάφος επιβιβάστηκαν τέσσερα άτομα, ήτοι πλην του κυβερνήτη-κατηγορουμένου, επιβιβάστηκαν και οι Ζ, Φ και Ψ4. Μετά την απογείωση, ακολούθησε άνοδος στα 2.000 πόδια και δεξιά στροφή, με κατεύθυνση ανατολικά προς τα, με σκοπό την είσοδο στην ΤΜΑ Αθηνών. Όταν έφθασε στο ..., ο κατηγορούμενος διαπίστωσε, ότι οι βάσεις νεφών ήταν χαμηλά και απεφάσισε να επιστρέψει για προσγείωση. Αφού πήρε σχετική άδεια από τον Πύργο Ελέγχου του Αεροδρομίου ..., κατευθύνθηκε στον ... στα 2.000 πόδια και κατόπιν στον αεροδιάδρομο, με σκοπό να τον προσεγγίσει από την αρχή του. Πέντε ναυτικά μίλια πριν την προσέγγιση του διαδρόμου προσγείωσης, ο κατηγορούμενος διαπίστωσε την ύπαρξη ηλεκτρικού προβλήματος στο αεροσκάφος. Συγκεκριμένα αντιλήφθηκε αρχικά ότι έσβησαν οι ενδείξεις από τις οθόνες των δύο συσκευών ναυτιλίας GPS, ότι δεν λειτουργούσε ο VHF ασύρματος του αεροσκάφους καθώς και οι ενδείξεις των ραδιοβοηθημάτων και ενδοσυνεννόησης που βρίσκονται στην κεντρική κονσόλα. Το πρόβλημα αυτό το ανέφερε στον Πύργο Ελέγχου του Αεροδρομίου ..., μέσω φορητού VHF ασυρμάτου, που έφερε μαζί του ο κατηγορούμενος. Μετά από συνεννόηση εξάλλου του τελευταίου με τον ίδιο Πύργο Ελέγχου, εκτέλεσε μία χαμηλή διέλευση κατά μήκος του εν χρήσει διαδρόμου 28 και πέρασε μπροστά από τον Πύργο Ελέγχου, προκειμένου ο ελεγκτής

να ελέγξει οπτικά, εάν το σύστημα προσγείωσης του αεροσκάφους ήταν σε θέση κάτω, κάτι που ο ελεγκτής πράγματι επιβεβαίωσε. Στη συνέχεια, ο κατηγορούμενος άρχισε τη διαδικασία προσγείωσης, προκειμένου να τροχοδρομήσει, μετά από σχετική συνεννόηση με τον Πύργου Ελέγχου του άνω αεροδρομίου (στον οποίο σημειωτέον ουδέν άλλο, πλην του ηλεκτρικού, πρόβλημα, είχε αναφέρει) στον διάδρομο 28. Κατά τη διαδικασία αυτή όμως της προσγείωσης, ο κατηγορούμενος δεν επέδειξε την επιβαλλόμενη σε κάθε μέσο συνετό κυβερνήτη του άνω τύπου αεροσκάφους προσοχή και επιμέλεια, την οποία όφειλε και μπορούσε να επιδείξει, ώστε να επιτύχει την ασφαλή προσγείωση του εν λόγω αεροσκάφους. Αντιθέτως, από αμέλειά του, καίτοι γνώριζε ότι τα πτερύγια καμπυλότητας αυτού (Flaps) δεν λειτουργούσαν, λόγω τέλειας ηλεκτρικής απώλειας, αλλά και το ότι το αεροσκάφος βρισκόταν εκτός ορίων μεγίστου επιτρεπόμενου βάρους και κέντα βάρους (balance), λόγω του ότι ο ίδιος επέτρεψε να επιβιβαστούν σ' αυτό τρία επιπλέον άτομα, αντί των δύο όπως έπρεπε, λόγω της εγκατάστασης της φωτογραφικής μηχανής, κατά τα προαναφερόμενα, κατά παράβαση των κανόνων αεροπλοΐας και ακολουθώντας λανθασμένη τεχνική πτήσης: 1) πραγματοποίησε πολύ κλειστή αριστερή στροφή, προκειμένου να εισέλθει στο υπήνεμο, σε ύψος χαμηλότερο του κανονικού (500-700 πόδια αντί των 1.500 ποδιών) και με μικρή σχετικώς ταχύτητα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, να βγει το αεροσκάφος εξωτερικά του κανονικού ίχνους και της προέκτασης του διαδρόμου, να περιέλθει δηλαδή σε κατάσταση over shoot και 2) για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής (την επαναφορά δηλαδή του αεροσκάφους σε κανονική θέση για προσγείωση), εκτέλεσε απότομη στροφή, δίνοντας σ' αυτό μεγάλη κλίση, ενώ και η προσπάθειά του να αυξήσει την ισχύ των κινητήρων, απέβη άκαρπος, λόγω δυσλειτουργίας τους, οφειλόμενης στο 'λοτι, από αμέλειά του, δεν είχε αλλάξει τη θέση των διακοπών των δεξαμενών καυσίμου από "AUX" στη θέση "MAIN", όπως προβλέπεται από τον κατασκευαστή του αεροσκάφους, ότι έπρεπε να πράξει πριν τη προσγείωση. Αποτέλεσμα της προπεριγραφόμενης και οφειλόμενης στην από αμέλεια του κατηγορούμενου λανθασμένη τεχνική πτήσης που ακολουθήθηκε, ήταν να επέλθει απώλεια στήριξης του αεροσκάφους, συνεπεία της οποίας, αυτό κατέπεσε σε ένα ελαιώνα, αφού πρώτα προσέκρουσε με την δεξιά πτέρυγα σε ένα ελαιόδενδρο και στη συνέχεια περιστράφηκε περίπου 180 μοίρες γύρω από τον κατακόρυφο άξονα και σταμάτησε με ανατολική πορεία, έχοντας συρθεί συνολικά επί 48 μέτρα στο έδαφος μέχρι την ακινητοποίησή του. Λόγω της άνω βίαιης πρόσκρουσης του αεροσκάφους στο έδαφος, ο εκ των επιβατών αυτού Ζ, τραυματίστηκε θανάσιμα, οι εκ των επιβατών δε, Φ και Ψ4, υπέστησαν σωματικές βλάβες και συγκεκριμένα, κάταγμα κοτύλης δεξιά, έξω σφύρου δεξιά και 1ου, 2ου και 3ου μετακαρπίου, ο πρώτος και κρανιοεγκεφαλική κάκωση και κακώσεις αυχενικής μοίρας και αγκώνος, ο δεύτερος, αποτελέσματα που ο κατηγορούμενος δεν πρόβλεψε, λόγω της άνω επιδειχθείσας μη συνείδητης αμέλειάς του. Το υποστηριζόμενο εξάλλου από τον κατηγορούμενο, ότι δεν επήλθε απώλεια στήριξης του αεροσκάφους αλλά η πτώση του οφείλεται στο ότι υπέστησαν βλάβη κατά τη διάρκεια της πτήσης και οι δύο

κινητήρες του, που έπαυσαν να λειτουργούν λόγω κακής ποιότητας καυσίμου και για το λόγο αυτό πραγματοποίησε αναγκαστική προσγείωση αυτού, που είναι εντελώς αβάσιμο. Αντιθέτως, πλήρως αποδείχθηκε ότι οι κινητήρες δεν υπέστησαν βλάβη, απλώς δυσλειτούργησαν ("μπούκωσαν") όταν προσπάθησε να αυξήσει την ισχύ τους για να διορθώσει την κατάσταση overshoot, από δική του πάλι υπαιτιότητα, κατά τα προεκτεθέντα. Και βεβαίως, ουδόλως αποδείχθηκε ότι πραγματοποίησε αναγκαστική προσγείωση του αεροσκάφους (ουδέν περί τέτοιας προσγείωσης ανέφερε στον Πύργο Ελέγχου, ούτε και στους συνεπιβάτες του, ούτε και οι τελευταίοι αντελήφθησαν έστω ότι ο κατηγορούμενος προτίθετο να προβεί σε τέτοια ενέργεια). Εξάλλου, ο τρόπος που κατέπεσε το αεροπλάνο, και το γεγονός ότι σύρθηκε στο έδαφος σε πολύ μικρή απόσταση (48 μέτρα), όχι μόνο δεν αποκλείει την απώλεια στήριξης, αλλά συνάδει απολύτως με αυτή. Περαιτέρω, σύμφωνα και με τους νόμους της φυσικής αλλά και τη θεωρία της μηχανικής της πτήσης, όταν το αεροσκάφος μπαίνει σε φάση απώλειας στήριξης είναι δύσκολο να ελεγχθεί και αυτό δεν σημαίνει ότι κατ' ανάγκη θα υφίσταται με απόλυτη βεβαιότητα μία σπειροειδής βύθιση, ακόμη δε και σε αυτή την περίπτωση, δεν μπορεί να εκτιμηθεί η απόσταση που θα κατέπεφε. Στην προκειμένη δε περίπτωση, πλήρως αποδείχθηκε, ότι ο κατηγορούμενος, από αμέλειά του, οδήγησε το άνω αεροσκάφος που κυβερνούσε σε μη ελεγχόμενη κατάσταση, εξαιτίας της οποίας επήλθε απώλεια στήριξης αυτού, κάτι που προκάλεσε τη βίαιη πτώση του στο έδαφος, κατά τα εκτενώς προπεριγραφέντα. Για να καταλήξει στο εν λόγω αποδεικτικό πόρισμα, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε όλα τα αναφερόμενα στην αρχή της παρούσας σκέψης αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι: Α) τις ένορκες (και μη, όσον αφορά τους πολιτικώς ενάγοντες) καταθέσεις των μαρτύρων, ..., αξιωματικού της Πολιτικής Αεροπορίας, που εκτελούσε υπηρεσία στον Πύργο Ελέγχου κατά τη στιγμή του ατυχήματος, Ψ4, επιβάτης του αεροσκάφους, αξιωματικού του Οικονομικού σώματος, Φ, μηχανικού αεροκινητήρων ελικοφόρων, επίσης επιβάτης του αεροσκάφους, ..., χειριστή αεροσκαφών, εκπαιδευτή σε μονοκινητήρια αεροπλάνα, ..., χειριστή στην "AEGEAN" εκπαιδευτή μονοκινητήριου αεροσκάφους, Ψ3 και Ψ2, συζύγου και κόρης του θανάσιμα τραυματισθέντος Ζ, ..., τέως Κυβερνήτη της Ολυμπιακής και της Πολεμικής Αεροπορίας, από τους συντάξαντες το 12/2003 Πόρισμα Διερεύνησης του επίδικου ατυχήματος, ..., μηχανολόγου-ηλεκτρολόγου ΕΜΠ, εργασθέντος και στην κατασκευή αεροπλάνων στη Δ. Γερμανία, επίσης από τους συντάξαντες το ίδιο ως άνω πόρισμα, ..., απόστρατου της Πολεμικής Αεροπορίας, ιπτάμενου επί τρία έτη, επίσης από τους συντάξαντες το ίδιο πόρισμα, ..., μηχανικού κινητήρων αεροσκαφών, ..., μηχανικού αεροκινητήρων στην ΕΑΒ επί 38 έτη, Παρ. Αναστασιάδη, μηχανικού, αεροναυπηγού στην ΕΑΒ, Ξ, αεροναυπηγού μηχανικού στην ασφάλεια πτήσεων επί 35 έτη, διερευνητή αεροπορικών ατυχημάτων και Ξ1, μηχανικού Αεροσκαφών της ΕΑΒ και της Ολυμπιακής Αεροπορίας, Β) όλα τα έγγραφα που αναφέρονται στις σελίδες 38 και 39α των πρακτικών και τα οποία αναγνώσθηκαν, μεταξύ των οποίων και 1) το 12/2003 Πόρισμα Ατυχήματος Αεροσκάφους SX-ABR στο ... 30-11-2002, α) το Σχέδιο του άνω

Πορίσματος, 3) Η επιστημονική Τεκμηρίωση του άνω πορίσματος του ..., Αεροναυπηγού Μηχανικού, 4) οι Παρατηρήσεις επί του Πορίσματος του Ατυχήματος του ..., Διδάκτορας Αεροναυπηγού Μηχανικού του Πανεπιστημίου Στουτγκάρδης, ομότιμου Καθηγητού Αεροναυπηγικής της Σχολής Ικάρων, 5) Έκθεση Διερεύνησης ατυχήματος του..., πρώην Μηχανικού αεροσκαφών της Ολυμπιακής, 6) πραγματογνωμοσύνη τεχνικών παρατηρήσεων-παραλείψεων επί του άνω 12/03 πορίσματος του Ξ1 (που εξετάστηκε ως μάρτυρας), 7) πραγματογνωμοσύνης επιστημονικής τεκμηρίωσης επί του ίδιου ως άνω πορίσματος του Ξ(που εξετάστηκε ως μάρτυρας), 8) η 4104/17-5-2006 ένορκη κατάθεση ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών Μανούσου Μπολιώτη, του ..., Κυβερνήτη αεροσκαφών, εκπαιδευτή χειριστών πολυκινητηρίων αεροσκαφών, 9) οι φωτογραφίες και το σκαρίφημα, που επισκοπήθηκαν, 10) σχεδιαγράμματα και όλα τα έγγραφα που παραδόθηκαν από το συνήγορο υπεράσπισης του κατηγορούμενου Γ) την απολογία αυτού και Δ) την όλη διαδικασία. Να επαναληφθεί, ότι έστω και αν δεν αναφέρονται ειδικώς στην πιο πάνω ενδεικτική απαρίθμηση, λήφθηκαν υπόψη και συνεκτιμήθηκαν εξίσου, όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου, ως άνω. Κατά τη κρίση εξάλλου αυτού, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία είναι αρκετά, για τη διερεύνηση της υπόθεσης και την εύρεση της αλήθειας και δεν απαιτείται η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης από ένα αεροναυπηγό και ένα μηχανικό αεροπλάνων, προκειμένου να γνωμοδοτήσουν για τις προϋποθέσεις και τις συνέπειες της απώλειας στήριξης και για το άνω επίδικο αεροπορικό δυστύχημα οφείλεται σε απώλεια στήριξης ή σε άλλο λόγο, όπως ζήτησε ο κατηγορούμενος κι αυτό γιατί τα άνω θέματα έχουν ήδη επαρκώς αντιμετωπισθεί από το ήδη υπάρχον αποδεικτικό υλικό, στο οποίο πρέπει να σημειωθεί, ότι περιλαμβάνονται και οι απόψεις αεροναυπηγών και μηχανικών αεροπλάνων.

Συνεπώς, πρέπει, αφού απορριφθεί το πιο πάνω αίτημα του κατηγορούμενου για αναβολή της συζήτησης προκειμένου να διενεργηθεί πραγματογνωμοσύνη, να κηρυχθεί ένοχος, κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στο διατακτικό". Με αυτά που δέχθηκε το δίκασαν δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, εκθέτει με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά τα οποία αποδείχθηκαν κατά την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξεως της ανθρωποκτονίας από αμέλεια και της σωματικής βλάβης από αμέλεια, παρά υπόχρεου, κατά συρροή, για τις οποίες καταδικάστηκε ο αναιρεσείων, οι οποίες πράξεις προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 26 παρ. 1 εδ. β, 28, 94, 302 παρ. 1, 314 παρ. 1 εδ. α, 315 παρ.1 του ΠΚ. Αναφέρει, επίσης τις αποδείξεις, που τα θεμελίωσαν και τις σκέψεις με τις οποίες υπήγαγε τα περιστατικά αυτά στις άνω ουσιαστικές ποινικές διατάξεις που εφάρμοσε και τις οποίες, έτσι, ούτε ευθέως, ούτε εκ πλαγίου παραβίασε, με ελλιπείς ή αντιφατικές παραδοχές, ούτε με οποιοδήποτε άλλο τρόπο. Ειδικότερα, από τις άνω παραδοχές, προκύπτει σαφώς το είδος της αμέλειας που δέχθηκε ως επιδειχθείσα από την πλευρά του αναιρεσείοντος

κατηγορουμένου, ήτοι της μη συνειδητής αμέλειας, για όλα τα παραπάνω πλημμελήματα που τέλεσε, καθόσον αυτός, κατά την ανέλεγκτη αναιρετικά κρίση του Δικαστηρίου, ως πιλότος, κατά την οδήγηση αεροσκάφους, κατά παράβαση των κανόνων της αεροπλοΐας και ακολουθώντας λανθασμένη τεχνική πτήσης κατά την επιχειρηθείσα προσγείωσή του, πραγματοποίησε απότομη αριστερή και πολύ κλειστή στροφή, σε ύψος χαμηλότερο του κανονικού και με μικρή σχετικά ταχύτητα και δεν προέβλεψε το αποτέλεσμα που επήλθε και που ήταν απώλεια στήριξης, πτώση και συντριβή του αεροσκάφους σε δέντρο και στο έδαφος εκτός διαδρόμου προσγειώσεως, με αποτέλεσμα το θανάσιμο τραυματισμό ενός επιβάτη και τη σωματική βλάβη ετέρων δύο επιβατών. Ιδιαίτερα, όσον αφορά τις επελθούσες σωματικές βλάβες των τραυματισθέντων κατά την ανώμαλη προσγείωση δύο επιβατών του αεροσκάφους, εκτίθεται και αιτιολογείται επαρκώς, ότι ο κατηγορούμενος, ενώ ήταν υπόχρεος, λόγω του επαγγέλματος του ως πιλότου, σε ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή, από έλλειψη προσοχής που όφειλε από τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, προκάλεσε σωματικές κακώσεις στους δύο αυτούς επιβαίνοντες του αεροσκάφους, αποτέλεσμα το οποίο δεν προέβλεψε. Επομένως το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, δεχθέν, ότι η πτώση του αεροσκάφους οφείλεται, σε απώλεια στήριξης, συνεπεία των εκτιθεμένων στο αιτιολογικό παραλείψεων και εσφαλμένων χειρισμών του κατηγορουμένου πιλότου κατά την επιχειρηθείσα υπ' αυτού προσγείωση με υπαρκτό ηλεκτρικό πρόβλημα των συσκευών ναυτιλίας GPS και ασυρμάτου VHF και όχι σε αναγκαστική προσγείωση, συνεπεία βλάβης και διακοπής λειτουργίας και των δύο κινητήρων του αεροσκάφους, όπως αυτός ισχυρίστηκε, υπήγαγε σωστά τα πραγματικά αυτά περιστατικά στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις που εφάρμοσε ήτοι ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το άρθρο 28 ΠΚ περί αμελείας και τα άρθρα 314 και 315 παρ.1 του ΠΚ, για τις πράξεις της σωματικής βλάβης παρά υπόχρεου, λόγω του επαγγέλματος του κατηγορουμένου, ως πιλότου, αδιάφορα αν το βιοποριστικό επάγγελμα του ήταν άλλο, εκείνο του πολιτικού μηχανικού-Μελετητή Δημοσίων έργων. Τούτο διότι ως επάγγελμα, κατά την έννοια του άρθρου 315 ΠΚ, εισάγοντος δύο εξαιρέσεις από τον κανόνα της κατ' έγκληση διώξεως και μόνο, δε νοείται μόνο εκείνο που αποφέρει εισόδημα προς βιοπορισμό, αλλά και κάθε ενασχόληση κοινωνική, όπως του ερασιτέχνη πιλότου αεροσκάφους, που λόγω της φύσεως του εμφανίζει μείζονα κίνδυνο και απαιτεί ορισμένες ιδιαίτερες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, για να μην τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια της πτήσεως και η ζωή και η σωματική ακεραιότητα των επιβαινόντων και τρίτων. Οι αιτιάσεις του αναιρεσειόντος ότι η πρόσκρουση του αεροπλάνου σε δένδρο κατά τους νόμους της φυσικής και της λογικής, δεν οφείλεται σε απώλεια στήριξης ως αποτέλεσμα αμέλειάς του, αλλά σε αναγκαστική προσγείωση που επιχείρησε συνεπεία βλάβης και των δύο κινητήρων του αεροσκάφους, πλήττουν την ανέλεγκτη αναιρετικά περί τα πράγματα κρίση του Δικαστηρίου, γι' αυτό και είναι απορριπτέες ως απαράδεκτες.

Συνεπώς, οι εκ του άρθρου 510 §1 στοιχ. Ε' του Κ.Ποιν.Δ. πρώτος και δεύτερος λόγοι αναιρέσεως της κρινόμενης αιτήσεως, με τους οποίους προβάλλονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι.

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, ελλείψει άλλου λόγου αναιρέσεως προς έρευνα, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 §1 Κ.Ποιν.Δ.) και στη δικαστική δαπάνη των τριών παραστάτων μετά κοινού πληρεξουσίου δικηγόρου πολιτικώς εναγόντων (άρθρα 176 και 183 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τη με αριθ. εκθ. 288/22-7-2009 αίτηση του Χ περί αναιρέσεως της 5197/2009 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Αθηνών. Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα εκ διακοσίων είκοσι (220) ευρώ και στη δικαστική δαπάνη των τριών παραστάτων πολιτικώς εναγόντων εκ πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 17 Μαρτίου 2010. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 5 Μαΐου 2010.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ